

Jubileum B.G.N.A.A. Mr. K. Norder

60 jaar, een hele leeftijd, maar waarom is men toen pas begonnen en niet eerder, want er waren toch ook voor die tijd al uitgezonden ambtenaren en onderwijzers. Kennelijk was eerder de tijd er nog niet rijp voor.

Als we de verslagen over die tijd nalezen, dan zien we dat ir. Schoorl de eerste geslaagde poging om tot een vereniging te komen, heeft gedaan.

Hij plaatste een advertentie in een landelijk dagblad, waarop een beperkt aantal reacties kwam. Vervolgens zond hij een circulaire aan alle hem bekende gepensioneerden van de Ned. Antillen, waarop een 18 tal reacties binnenkwamen, vooral ook omdat hij in de circulaire het onderwerp: Aanpassing van de duurtetoeslag ten gevolge van de devaluatie van de Nederlandse gulden in 1949 ter sprake bracht. Verder vroeg hij om allerlei zaken, die met het pensioen te maken hadden, ter sprake te brengen. Een van de schrijvers schreef, dat zijn maandelijks pensioen van f 133,92 met f 30 per maand was verminderd door die aanpassing. En dat toen nog zonder A.O.W. Wie had het ook al weer over die goede oude tijd???

De meeste reacties waren positief op het krantenartikel, maar een zekere mej. Wayers schreef, dat de Moeder- Overste het voor haar beter vond, dat ze zich niet bij de organisatie aansloot, mede gelet op haar hoge leeftijd. Alsof dat er iets mee te maken had.

We zien hieraan, dat het toen toch nog een andere tijd was.

De eerste vergadering vond in 1954 plaats te Utrecht onder voorzitterschap van de heer ir. Schoorl. Een dertigtal belangstellenden was daarbij aanwezig. De vraag was hoe verder alle gepensioneerden moesten worden bereikt. Er waren al 86 leden en men besloot al snel om niet alleen jaarlijks een ledenlijst uit te brengen, maar ook een mededelingenblad. Uiteraard leeft geen van de toenmalige leden meer, maar we zijn ze wel erkentelijk, dat men het fundament voor onze vereniging hebben gelegd.

Het Mededelingenblad bleef jarenlang een stiefkind, want er vonden weinig wijzigingen plaats in de regelgeving en dus was er niet altijd voldoende materiaal om het blad te vullen. Het bestuur had veel meer te maken met individuele belangen van leden, zoals het tijdig uitbetalen en wat nog altijd van belang is: het tijdig versturen en ontvangen van de Attestatie de Vita. Later was er meer te doen en werden ook bestuursleden gevonden, die er een leuk blad van maakten.

Vele bestuursleden hebben hun krachten gegeven aan de vereniging, maar enkelen daarvan nemen toch wel een aparte plaats in, omdat ze zich langdurig voor ons hebben ingezet. We noemen dan:

Ir. Schoorl, die dat 20 jaren deed, Van Kerkwijk, Van Velzen, Ankoné en natuurlijk L.M.I van Gool, terwijl we ook niet Van Meijeren op Curaçao mogen

vergeten, die jarenlang ons contactadres daar was en vele zaken voor ons oploste.

Oorspronkelijk had het bestuur voornamelijk te maken met de duurtetoeslag, het niet welvaartvast zijn van het pensioen en het verlangen om de Nederlandse Overheid de Antilliaanse pensioenen te laten garanderen.

Het bleef echter niet steeds rustig op het pensioenfront en daar kreeg ik persoonlijk mee te maken als bestuurslid van de ambtenarenbond op Aruba. Met Van Velzen en Ruiz had ik zitting in het landelijk georganiseerd overleg en we reisden geregeld naar Curaçao om te overleggen, o.m. over een nieuwe pensioenregeling, waarbij dit niet meer zou ingaan bij 50 jaar maar bij 55 jaar. De avond voor het overleg hebben we daarover tot diep in de nacht, flinke ruzie gemaakt met Ankoné, Hendriksen en Wagemans die namens Curaçao in die commissie zaten. We hebben toen alleen kunnen bereiken, dat het alleen voor de nieuwe gevallen ging gelden en niet voor de reeds in dienst zijnde ambtenaren en onderwijzers. Er is mij een geval bekend, dat een ambtenaar in Nederland werd benoemd, met de vermelding dat hij met 50 jaar met pensioen zou gaan, maar toen hij op Aruba aankwam was het inmiddels 55 jaar geworden.

Ook moest en moet het bestuur vaak inspringen voor weduwen, omdat telkens weer blijkt, dat onze gepensioneerden, ook vandaag aan de dag, blijkbaar maar moeilijk maatregelen kunnen nemen voor het onvermijdelijke en de weduwe onvoorbereid achterlaat.

Omdat de werkzaamheden van het bestuur toenamen, tezamen met het ledental, werd het bestuur in 1990 uitgebreid van 9 naar 11 en daarmee werden de heer Sonnema, voorheen directeur van het APNA, de heer Moerman, voorheen directeur KABNA en ondergetekende opgenomen in het bestuur.

Men had niet alleen meer te maken met het pensioen, maar ook met de toeslageregeling, ontstaan door toedoen van het toenmalige bestuur, waarbij vooral de naam van Moerman genoemd moet worden, maar die ondanks alle pogingen daartoe, waaronder een aantal rechtszaken, om deze uit te breiden tot een groter aantal gerechtigden, niet is gelukt. Daarmede deed ook de SAIP zijn intrede, want die organisatie, een dependance van het ABP werd aangewezen om de Toeslageregeling te administreren.

We kregen ook te maken met de scheiding van de pensioenfondsen in de APFA en APNA en met de invoering van de A.O.V, die, met de Status Aparte van Aruba weer onderling van elkaar gingen verschillen. En niet alleen dat, maar ook vond er een boedelscheiding plaats tussen de beide pensioenfondsen, waardoor er soms zeer vreemde situaties ontstaan en ontstonden. Voor noodgevallen was inmiddels het Steunfonds opgericht met een vermogen van f 50.000

De bond veranderde ook van naam. In plaats van B.G.N.A. werd het nu B.G.N.A.A., vanwege de verzelfstandiging van Aruba.

Bij het 35 jarig jubileum was de bond uitgegroeid tot bijna 1300 leden, een teken, dat er een grote behoefte was aan zo'n organisatie, niet alleen om de belangen te behartigen, maar ook als bindmiddel tussen de mensen, die eenzelfde verleden hadden.

Wel kreeg het bestuur met steeds nieuwe zaken te maken en was de hulp aan de leden uitgebreid, doordat, te beginnen met Van Velzen, een of meer bestuursleden jaarlijks naar de Antillen vertrok om daar de belangen van de leden te behartigen door bezoeken aan de Gouverneur, pensioenfondsen, de S.V.B's en de belastingdienst en financiën. Dit waren niet bepaald plezierreisjes, want je reisde van hot naar her om alle zaken te bespreken, maar op deze wijze ontstond er wel een beter begrip tussen de bestuursleden van de bond en de uitvoerders op de Eilanden en dat kwam de belangenbehartiging van de leden ten goede.

Na een paar jaren werd ook St. Maarten hierbij betrokken en sinds kort ook Bonaire, nadat dit eiland een zelfstandige gemeente is geworden, met weer aparte problemen. Ook werden er de nodige rechtszaken gevoerd, om de belangen van de leden te behartigen. Die zaken gingen tot en met de Hoge Raad, zoals ik zelf heb mogen ervaren en begeleiden..

Inmiddels waren ook de verschillen tussen de pensioenen van de leden verder toegenomen. De groep, die vanuit Nederland was aangenomen en voor 1 juli 1980 was teruggekeerd kreeg de vaste verrekenkoers en wat het bestuur ook probeerde, de regering was niet te vermurwen om die groep uit te breiden. Dit werd en wordt als een groot onrecht beschouwd, maar niets hielp, want het mocht niet meer gaan kosten. Daarmee waren nog niet alle problemen overwonnen en ook in de toekomst zullen zich weer nieuwe problemen aandienen, waarvan er al een aantal aan de horizon zijn verschenen .

Het 50-jarig bestaan van de BGNAA werd groots gevierd in Madurodam. Daar bleek al, dat het ledenaantal dalende was en dat het steeds moeilijker werd bestuursleden aan te trekken. Dit komt , omdat steeds minder mensen worden uitgezonden.

Ik zou dan ook, bij dit 60 jarig jubileum u willen oproepen om ook uw krachten in te blijven zetten voor het werk dat nog steeds nodig is. Helaas worden er nog steeds fouten gemaakt, niet alleen door de instanties maar ook door de leden, waardoor hulp aan de gepensioneerden nodig blijft. Tegen de instanties zouden we willen zeggen: Maak het onze leden niet moeilijk, want ze worden ouder en weten ook niet alles meer.

Tegen de leden op hun beurt zou ik willen zeggen: Blijf zo lang mogelijk genieten van uw pensioen, blijf vooral lid en wijs uw kinderen op de mogelijkheid om raad te vragen bij het bestuur en om lid te worden. Steun uw bestuur door lid te blijven en uw kennissen, die mogelijk nog geen lid ,zijn ook

lid te maken . Helaas zal het ledental dalen, zolang de lijst van In MEMORIAM langer is dan de lijst van nieuwe leden

Op naar de 75 jaar, al zullen we dat niet allen meer meemaken.

MAAR VANDAAG IS HET FEEST WANT WE VIEREN HET 60 JARIG BESTAAN.
Awor nos ta bisa: "B.G.N.A.A, pabien y hopi anja mas."

Na Bestuur nos ta bisa: " Masha, masha danki pa boso trabao, pero bosonan no tin tempu pa bai drumi, pasobra tin ta hopi trabao mas pa seguridad di nos tur."